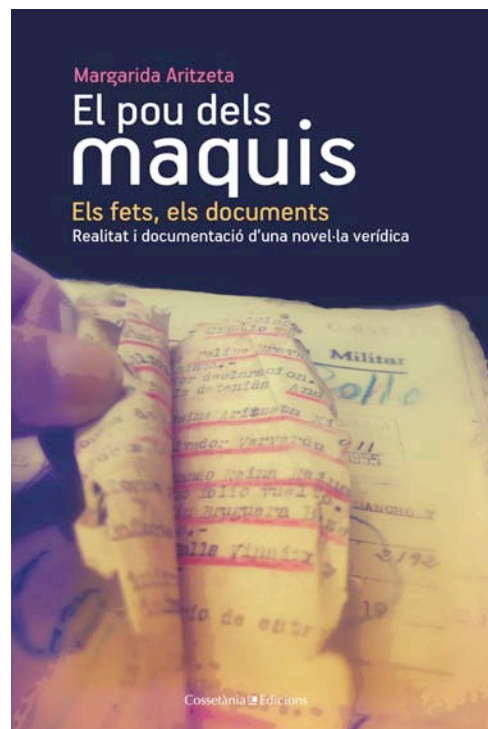

El pou dels maquis i El pou dels maquis. Els fets, els documents

Realitat i documentació d'una novel·la verídica

de Margarida Aritzeta

Títol:	<i>El pou dels maquis</i>	<i>El pou dels maquis. Els fets, els documents.</i>
Subtítol:		<i>Realitat i documentació d'una novel·la verídica</i>
Autora:	Margarida Aritzeta	Margarida Aritzeta
Col·lecció:	Notes de color, 52	El Tinter, 127
Pàgines:	304	168
Format:	15,5 x 23,3 cm	15,5 x 23 cm
Preu:	18,90 euros	13,90 euros
ISBN:	978-84-9034-046-2	978-84-9034-045-5
Publicació:	febrer de 2013	Febrer de 2013

“El pou dels maquis té dos blocs ben diferenciats distribuïts en dos llibres. El primer recrea els episodis en forma de novel·la. El segon és un *making of* que mostra el procés de la descoberta dels fets, la localització dels documents, la recerca dels testimonis vius, la identificació dels fons dels arxius i la consulta de la documentació del Consell de Guerra Sumaríssim, s’hi troba el recorregut pels paisatges i per la geografia de la memòria, s’hi transcriuen les entrevistes, els informes, els noms, els documents [...]”

De la Introducció al llibre de documents

Sinopsi: Corria l’estiu de 1946 quan van passar la frontera, carregats amb macutos feixucs i un punt de llum a la mirada. Nou mesos més tard, el pou que havien començat a cavar es va quedar a mitges i la runa va colgar la seva història entre silencis i pors. Van ser uns temps de privacions, tortures, presons i morts, però també de coratge, amors i rialles i corregudes furtives sota els ametllers florits. Per aquells temps, els nens i nenes de la guerra es feien adults molt de pressa i aprenien a oblidar el que vivien de dies per poder dormir a les nits. A penes ens ho han explicat.

Margarida Aritzeta (Valls 1953) va viure la seva infantesa a la masia Cardellà, on set anys abans de néixer ella hi havia uns maquis que feien un pou, i on viu actualment. Llicenciada en Història Moderna i Contemporània i Doctora en Filologia Catalana per la Universitat de Barcelona, ha publicat nombroses novel·les i treballs de crítica literària. Actualment és professora de Teoria de la Literatura i Literatura Comparada a la Universitat Rovira i Virgili.

Extracte de la novel·la *El pou dels maquis*:

—No, ell no... s’ha salvat... Però lo Numen sí, que’l mataran.

—Fills meus!

La Teresa s’estreny les mans i s’agafa una punta del davantal sense gosar plorar. Ell mou el cap, com si fos possible deixar caure aquell pes que li empeny els ulls des de dintre i li eixorda les orelles. Traïdors. Té la paraula maleïda clavada en sang a les freixures. A la fi respira fondo i s’ajusta la gorra.

Ella es mossega els llavis i reté l’aigua que li venia als ulls.

—I tu, ja has esmorzat?

L’home no respon. Surt de l’habitació i va cap a l’estable, on guarda les eines, i agafa un cabàs i una pala. Ella li va al darrere.”

Extracte del llibre documents:

“Com un *divertimento*, vaig fer una cerca per internet. En una publicació digital en què es parlava dels *maquis* vaig trobar la notícia de la detenció de quatre persones, acusades de volar una torre elèctrica a Vilaplana el 14 d’abril de 1947, dos dels quals *tenien la seva base a la masia Cardellà, del terme municipal de Valls, mentre que els altres dos romanien amagats als boscos de Mont-ral*. Era just sis anys abans de néixer jo. Llavors vaig recordar dues coses. La primera, una frase que sorgia de la memòria remota de la meva infantesa, quan la iaia m’explicava: “a la masia hi havia uns *maquis* que feien un pou”. La segona és que el pare deia que havia estat a la presó de Pilats, a Tarragona, o més ben dit, que ell i el padrí (l’avi) havien estat a la presó.”